

Друг ден срещнах един човек, който водеше със себе си 6—7 годишно момченце, чиито ръце бяха продупчени със сребърни гвоздеи.

Спах го и му казах: „Човече, как сте позволили да направят това с детето Ви?“ — Когато се роди това дете, почна да разказва човека, жена ми умре, но преди смъртта си, тя ме накара да ѝ се обещая, че ще занеса моят обичен син в храма на богината Кали. И аз изпълних обещанието си. Там му продупчиха ръцете с тия гвоздеи. С това горката майка вярваше, че детето ѝ ще бъде запазено от проклятието на Кали.

— Немах, продължи пак човека, сили да направя това, докато сина беше малък. Отлагах от година на година, не се осмелих да чакам повече, защото се боях да не би богинята да се ядоса и ни изпрати някое голямо нещастие.

Азъ се постарях да убедя тоя човек, че на истинския Бог не правят удоволствие човешките мъки и страдания. Но у него суеверието беше тѣжко силно, че бе невъзможно да го убедя, макар заедно с детето и той да страдаше не по-малко.

Превел Ст. Кйосев.

